

30 ΙΟΥΛΙΟΥ 2017

† ΚΥΡΙΑΚΗ Η' ΜΑΤΘΑΙΟΥ

Σιλουανού και Σίλα καλουμένου, Κρήσκεν-
τος, Ἐπαινετοῦ και Ἀνδρονίκου ἀποστόλων
ἐκ τῶν Ο' (α' αϊ.).

Ἦχος βαρύς. Ἐωθινὸν Η'.

* * * * *

ΕΝ ΤΩ ΜΕΓΑΛΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ

Μετὰ τὸν Προοιμακὸν Ψαλμὸν, και τὸ πρῶ-
τον Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τό, Κύριε, ἐ-
κέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ι', και ψάλλομεν
Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα ζ', και τοῦ Μηναίου γ'.

Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχου.

Ἦχος βαρύς.

Στίχ. α'. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου
τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου.

Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ, τῷ συντρί-
ψαντι θανάτου τὸ κράτος, και φωτίσαντι ἀν-
θρώπων τὸ γένος, μετὰ τῶν Ἀσωμάτων κραυ-
γάζοντες· Δημιουργὲ και Σωτῆρ ἡμῶν δόξα
σοι.

Στίχ. β'. Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἕως οὗ ἀν-
ταποδῶς μοι.

Σταυρὸν ὑπέμεινας Σωτῆρ, και ταφὴν δι' ἡ-
μᾶς· θανάτῳ δὲ ὡς Θεός, θάνατον ἐνέκρω-
σας· διὸ προσκυνοῦμεν τὴν τριήμερόν σου ἀ-
νάστασιν· Κύριε δόξα σοι.

Στίχ. γ'. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε· Κύ-
ριε, εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου.

Ἀπόστολοι ἰδόντες τὴν ἔγερσιν τοῦ Δημιουρ-
γοῦ, ἐθαύμασαν βοῶντες τὴν αἴνεσιν τὴν ἀγ-
γελικὴν· Αὕτη ἡ δόξα τῆς Ἐκκλησίας, οὗτος ὁ
πλοῦτος τῆς Βασιλείας. Ὁ παθὼν δι' ἡμᾶς,
Κύριε δόξα σοι.

Ἔτερα Στιχηρὰ, Ἀνατολικά.

Στίχ. δ'. Γενηθῆτω τὰ ὦτά σου προσέχοντα
εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

Κὰν συνελήφθης Χριστέ, ὑπὸ ἀνόμων ἀν-
δρῶν, ἀλλὰ σύ μου εἶ Θεός, και οὐκ αἰσχύνο-

μαι· ἔμαστίθης τὸν νῶτον, οὐκ ἀρνοῦμαι·
Σταυρῷ προσηλώθης, και οὐ κρύπτω· εἰς τὴν
ἔγερσιν σου καυχῶμαι· ὁ γὰρ θάνατός σου
ζωὴ μου. Παντοδύναμε και Φιλάνθρωπε, Κύ-
ριε δόξα σοι.

Στίχ. ε'. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε
Κύριε, τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἴλα-
σμός ἐστιν.

Δαυϊτικὴν προφητείαν ἐκπληρῶν, Χριστὸς
μεγαλειότητα, ἐν Σιών τὴν οἰκειάν, Μαθη-
ταῖς ἐξεκάλυψεν· αἰνετὸν δεικνὺς ἑαυτόν, και
δοξαζόμενον αἰεὶ, σὺν Πατρὶ τε και Πνεύματι
ἀγίῳ· πρότερον μὲν ἄσαρκον ὡς Λόγον, ὕστε-
ρον δὲ δι' ἡμᾶς σεσαρκωμένον, και νεκρω-
θέντα ὡς ἄνθρωπον, και ἀναστάντα κατ' ἐ-
ξουσίαν ὡς φιλάνθρωπον.

Στίχ. ς'. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά
σε, Κύριε· ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λό-
γον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Κατῆλθες ἐν τῷ ἄδῃ Χριστέ ὡς ἠβουλήθης, ἐ-
σκύλευσας τὸν θάνατον, ὡς Θεὸς και Δεσπό-
της· και ἀνέστης τριήμερος, συναναστήσας
τὸν Ἀδάμ, ἐκ τῶν τοῦ ἄδου δεσμῶν και τῆς
φθορᾶς, κραυγάζοντα και λέγοντα· Δόξα τῇ
ἀναστάσει σου, μόνε Φιλάνθρωπε.

Στίχ. ζ'. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός,
ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ
τὸν Κύριον.

Ἐν τάφῳ κατετέθης, ὡς ὁ ὑπνῶν Κύριε, και ἀ-
νέστης τριήμερος, ὡς δυνατὸς ἐν ἰσχύι, συνα-
ναστήσας τὸν Ἀδάμ, ἐκ τῆς φθορᾶς τοῦ θα-
νάτου, ὡς παντοδύναμος.

Και τῶν Ἁγίων Στιχηρὰ προσόμοια γ'.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Στίχ. η'. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, και
πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις, και αὐτὸς λυτρώ-
σεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐ-
τοῦ.

Ἀστραπαῖς φωτιζόμενοι, ταῖς τοῦ Πνεύματος
πάνσοφοι, τὰ τῆς γῆς πληρώματα περιήλθε-
τε, και τοὺς πιστοὺς ἐφωτίσατε, τὸν ζόφον
μειώσαντες, ἀγνωσίας τοῦ βυθοῦ, ὡς τοῦ λό-

γου Απόστολοι· ὅθεν σήμερον, γεγηθότες τελοῦμεν τὴν ἀγίαν, καὶ φωσφόρον ὑμῶν μνήμην, ἀγιασμὸν κομιζόμενοι.

Στίχ. θ'. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτόν, πάντες οἱ λαοί.

Ὡς νεφέλαι μακάριοι, ἐπὶ πάντα τὰ πέρατα, ὑετὸν ἐράνατε τὸν οὐράνιον, καὶ τὰς ψυχὰς κατηρδεύσατε, πιστῶν θεία χάριτι, ἀποπνίξαντες δεινά, ἀθεΐας ζιζάνια, καὶ τελέσαντες, τὰς ψυχὰς καρποφόρους τῶν ἀνθρώπων· διὰ τοῦτο ἐν αἰνέσει, ὑμᾶς τιμῶμεν Ἀπόστολοι.

Στίχ. ι'. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Συνελθόντες τιμήσωμεν, καὶ πιστῶς μακαρίσωμεν, Σίλαν τὸν πανάριστον, καὶ Ἀνδρόνικον, Ἐπαινετόν τε καὶ Κρήσκεντα, καὶ πόθῳ τιμήσωμεν, σὺν αὐτοῖς Σιλουανόν, τοὺς τῆς πίστεως κήρυκας, τοὺς προχέοντας, ποταμοὺς ἰαμάτων, καὶ παντοίων, παθημάτων ἐπηρείας, Πνεύματι θείῳ ἐξαίροντας.

Δόξα. Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον. Ἦχος βαρῦς.**

Μήτηρ μὲν ἐγνώσθης, ὑπὲρ φύσιν Θεοτόκε, ἔμεινας δὲ παρθένος, ὑπὲρ λόγον καὶ ἔννοιαν· καὶ τὸ θαῦμα τοῦ τόκου σου, ἐρμηνεύσαι γλῶσσα οὐ δύναται· παραδόξου γὰρ οὔσης τῆς συλλήψεως Ἀγνή, ἀκατάληπτός ἐστιν ὁ τρόπος τῆς κυήσεως· ὅπου γὰρ βούλεται Θεός, νικᾶται φύσεως τάξις. Διὸ σε πάντες Μητέρα τοῦ Θεοῦ γινώσκοντες, δεόμεθά σου ἐκτενῶς· πρόσβευε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἴσοδος καὶ ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὴν ἐπιλύχνιον εὐχαριστίαν χῦμα·

Φῶς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρός, * οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, * ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, * ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, * καὶ ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν. * Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίσαις, * Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς· * διὸ ὁ κόσμος σε δοξάζει.

Καὶ ψάλλεται τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας.

Ἦχος πλ. β'. Ψαλμὸς 92.

Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο. (92)

Στίχ. α'. Ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο. (92)

Στίχ. β'. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἣτις οὐ σαλευθήσεται. (92)

Καὶ τὰ ἀναγνώσματα.

Εἶτα ἡ συνήθης Ἐκτενής, τό, Καταξίωσον, τὰ Πληρωτικά, ἢ κεφαλοκλισία κ.λπ.

Εἰς τὸν Στίχον. Ἀπόστιχα Στιχηρά.

Τὸ Ἀναστάσιμον. Ἦχος βαρῦς.

Ἀνέστης ἐκ τοῦ τάφου, Σωτὴρ τοῦ κόσμου, καὶ συνήγειρας τοὺς ἀνθρώπους, σὺν τῇ σαρκί σου· Κύριε δόξα σοι.

Τὰ κατ' Ἀλφάβητον.

Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

Στίχ. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο. (92)

Τὸν ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν, καὶ φωτίσαντα πάντα, δεῦτε προσκυνήσωμεν· ἐκ τῆς τοῦ ἄδου γὰρ τυραννίδος, ἡμᾶς ἠλευθέρωσε, διὰ τῆς αὐτοῦ τριημέρου ἐγέρσεως, ζωὴν ἡμῖν δωρησάμενος, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἣτις οὐ σαλευθήσεται. (92)

Ὑπὸ τὸν ἄδην κατελθὼν Χριστέ, θάνατον ἐσκύλευσας, καὶ τριήμερος ἀναστάς, ἡμᾶς συνανέστησας, δοξάζοντας τὴν σὴν, παντοδύναμον ἔγερσιν, Κύριε φιλάνθρωπε.

Στίχ. Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἀγίασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν. (92)

Φοβερός ὄφθης Κύριε, ἐν τάφῳ κείμενος ὡς ὁ ὑπνῶν· ἀναστάς δὲ τριήμερος ὡς δυνατός,

τὸν Ἀδὰμ συνανέστησας κραυγάζοντα· Δόξα τῇ ἀναστάσει σου, μόνη Φιλάνθρωπε.

Δόξα. Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ὑπὸ τὴν σὴν Δέσποινα σκέπην, πάντες οἱ γηγενεῖς, προσπεφυγότες βοῶμέν σοι· Θεοτόκε ἡ ἐλπίς ἡμῶν, ῥῦσαι ἡμᾶς ἐξ ἀμέτρων πταισμάτων, καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Νῦν ἀπολύεις, **Τρισάγιον καὶ τὰ Ἀπολυτικά.**

Απολυτικίον Ἀναστάσιμον. Ἦχος βαρῦς.

Κατέλυσας τῷ Σταυρῷ σου τὸν θάνατον· ἠνέωξας τῷ ληστῇ τὸν Παράδεισον· τῶν Μυροφόρων τὸν θρῆνον μετέβαλες, καὶ τοῖς σοῖς Ἀποστόλοις κηρύττειν ἐπέταξας, ὅτι ἀνέστης Χριστὲ ὁ Θεός, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ὡς τῆς ἡμῶν ἀναστάσεως θησαύρισμα, τοὺς ἐπὶ σοὶ πεποιθότας Πανύμνητε, ἐκ λάκκου καὶ βυθοῦ πταισμάτων ἀνάγαγε· σὺ γὰρ τοὺς ὑπευθύνους τῇ ἀμαρτίᾳ, ἔσωσας τεκοῦσα τὴν σωτηρίαν, ἢ πρὸ τόκου παρθένος, καὶ ἐν τόκῳ παρθένος, καὶ μετὰ τόκον πάλιν οὔσα παρθένος.

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὸν Ἑξάψαλμον,

Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι πρέπει σοὶ πᾶσα δόξα...

Ἦχος βαρῦς.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν· εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν...

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτοῦς.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν...

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν...

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

Τὸ Ἀναστάσιμον. Ἦχος βαρῦς.

Κατέλυσας τῷ Σταυρῷ σου τὸν θάνατον· ἠνέωξας τῷ ληστῇ τὸν Παράδεισον· τῶν Μυροφόρων τὸν θρῆνον μετέβαλες, καὶ τοῖς σοῖς Ἀποστόλοις κηρύττειν ἐπέταξας, ὅτι ἀνέστης Χριστὲ ὁ Θεός, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. **Τὸ αὐτό.** Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ὡς τῆς ἡμῶν ἀναστάσεως θησαύρισμα, τοὺς ἐπὶ σοὶ πεποιθότας Πανύμνητε, ἐκ λάκκου καὶ βυθοῦ πταισμάτων ἀνάγαγε· σὺ γὰρ τοὺς ὑπευθύνους τῇ ἀμαρτίᾳ, ἔσωσας τεκοῦσα τὴν σωτηρίαν, ἢ πρὸ τόκου παρθένος, καὶ ἐν τόκῳ παρθένος, καὶ μετὰ τόκον πάλιν οὔσα παρθένος.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

[**Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος**]

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἀναστάσιμον. Ἦχος βαρῦς.

Ἡ ζωὴ ἐν τῷ τάφῳ ἀνέκειτο, καὶ σφραγίς ἐν τῷ λίθῳ ἐπέκειτο· ὡς βασιλέα ὑπνοῦντα, στρατιῶται ἐφύλαττον Χριστόν, καὶ Ἄγγελοι ἐδόξαζον, ὡς Θεὸν ἀθάνατον· γυναῖκες δὲ ἐκραύγαζον· Ἀνέστη ὁ Κύριος, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα.

Τῇ τριημέρῳ ταφῇ σου σκυλεύσας τὸν θάνατον, καὶ φθαρέντα τὸν ἄνθρωπον, τῇ ζωηφόρῳ ἐγέρσει σου, ἀναστήσας Χριστὲ ὁ Θεός, ὡς φιλάνθρωπος· δόξα σοι.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Τὸν σταυρωθέντα ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ ἀναστάντα Χριστόν τὸν Θεόν, καὶ καθελόντα τοῦ θανά-

του τὸ κράτος, ἀπαύστως ἰκέτευε Θεοτόκε Παρθένε, ἵνα σώσῃ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος βαρύς.

Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος, ἡ ζωὴ ἐκ τάφου ἀνέτειλας Χριστὲ ὁ Θεός· καὶ τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, τοῖς Μαθηταῖς ἐπέστης, ἡ πάντων ἀνάστασις· Πνεῦμα εὐθὲς δι' αὐτῶν ἐγκαινίζων ἡμῖν, κατὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Δόξα.

Ἐπὶ τὸ μνήμα ἔδραμον γυναῖκες, μετὰ δακρῶν μύρα φέρουσαι, καὶ στρατιωτῶν φυλασσόντων σε, τὸν τῶν ὅλων Βασιλέα, ἔλεγον πρὸς ἑαυτάς· Τίς ἀποκυλίσει ἡμῖν τὸν λίθον; καὶ φωνῆς Ἀσωμάτων ἤκουον λεγούσης. Ἀνέστη ὁ μεγάλης βουλῆς Ἄγγελος, πατήσας τὸν θάνατον. Παντοδύναμε Κύριε, δόξα σοι.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Χαῖρε Κεχαριτωμένη Θεοτόκε Παρθένε, λιμὴν καὶ προστασία τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων· ἐκ σοῦ γὰρ ἐσαρκώθη ὁ Λυτρωτὴς τοῦ κόσμου· μόνη γὰρ ὑπάρχεις Μήτηρ καὶ Παρθένος· αἰεὶ εὐλογημένη, καὶ δεδοξασμένη, πρέσβευε Χριστῶ τῷ Θεῷ, εἰρήνην δωρήσασθαι, πάσῃ τῇ οἰκουμένη.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΑ ΕΥΛΟΓΗΤΑΡΙΑ

[Μετὰ τὸν Ἄμωμον, τὰ Εὐλογητάρια]

Ἦχος πλ. α΄.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε·
δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Τῶν ἀγγέλων ὁ δῆμος * κατεπλάγη ὄρων σε * ἐν νεκροῖς λογισθέντα, * τοῦ θανάτου δέ, Σῶτερ, * τὴν ἰσχὺν καθελόντα * καὶ σὺν ἑαυτῷ * τὸν Ἀδὰμ ἐγείραντα * καὶ ἐξ ἄδου * πάντας ἐλευθερώσαντα.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε·
δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Τί τὰ μύρα * συμπαθῶς τοῖς δάκρυσιν, * ὧ μαθήτριάι, κινῶνται; * ὁ ἀστράπτων * ἐν τῷ τάφῳ

ἄγγελος * προσεφθέγγετο ταῖς μυροφόροις· * Ἴδετε ὑμεῖς * τὸν τάφον καὶ ἦσθητε· * ὁ Σωτὴρ γὰρ * ἐξανέστη τοῦ μνήματος.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε·
δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Λίαν πρῶϊ * μυροφόροι ἔδραμον * πρὸς τὸ μνήμά σου θρηνολογοῦσαι· * ἀλλ' ἐπέστη * πρὸς αὐτάς ὁ ἄγγελος καὶ εἶπε· * Θρήνου ὁ καιρὸς * πέπαυται· μὴ κλαίετε· * τὴν ἀνάστασιν δὲ * ἀποστόλοις εἶπατε.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε·
δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Μυροφόροι γυναῖκες * μετὰ μύρων ἐλθοῦσαι * πρὸς τὸ μνήμά σου, Σῶτερ, * ἐνηχοῦντο ἀγγέλου * πρὸς αὐτάς φθεγγομένου· * Τί μετὰ νεκρῶν * τὸν ζῶντα λογίζεσθε; * ὡς Θεὸς γὰρ * ἐξανέστη τοῦ μνήματος.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ
καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Προσκυνοῦμεν Πατέρα * καὶ τὸν τούτου Υἱόν τε * καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα, * τὴν ἀγίαν Τριάδα * ἐν μιᾷ τῇ οὐσίᾳ, * σὺν τοῖς Σεραφίμ * κράζοντες τὸ Ἅγιος, * ἅγιος, ἅγιος εἶ, Κύριε.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ζωοδότην τεκοῦσα, * ἐλυτρώσω, Παρθένε, * τὸν Ἀδὰμ ἀμαρτίας· * χαρμονὴν δὲ τῇ Εὐᾶ * ἀντὶ λύπης παρέσχες· * ῥεύσαντα ζωῆς, * ἴθυνε πρὸς ταύτην δὲ * ὁ ἐκ σοῦ σαρκωθείς * Θεὸς καὶ ἄνθρωπος.

Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα· δόξα σοι ὁ Θεός. (ἐκ γ')

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Ὅτι ηὐλόγηταί σου τὸ ὄνομα...

ΥΠΑΚΟΗ, ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ, ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Ἡ Ὑπακοή. Ἦχος βαρύς.

Ὁ ἡμετέραν μορφὴν ἀναλαβὼν, καὶ ὑπομείνας Σταυρὸν σωματικῶς, σῶσόν με τῇ ἀναστάσει σου, Χριστὲ ὁ Θεός, ὡς φιλάνθρωπος.

Οἱ Ἀναβαθμοί. Ἦχος βαρύς.

Ἀντίφωνον Α΄.

Τὴν αἰχμαλωσίαν Σιών, ἐκ πλάνης ἐπιστρέψας, καὶ Σωτὴρ ζώωσον, ἐξαίρων δουλοπαθείας.

Ἐν τῷ νότῳ ὁ σπείρων θλίψεις, νηστείας μετὰ δακρύων, οὗτος χαρᾶς δρέφεται, δράγματα ἀειζωοτροφίας.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἀγίῳ Πνεύματι, πηγὴ τῶν θείων θησαυρισμάτων, ἐξ οὗ σοφία, σύνεσις, φόβος· αὐτῷ αἶνεσις, δόξα, τιμὴ, καὶ κράτος.

Ἀντίφωνον Β΄.

Ἐὰν μὴ Κύριος οἰκοδομήσῃ οἶκον τὸν τῆς ψυχῆς, μάτην κοπιῶμεν· πλὴν γὰρ αὐτοῦ, οὐ προᾶξις, οὐ λόγος τελεῖται.

Τοῦ καρποῦ τῆς γαστροῦς, οἱ Ἅγιοι πνευματοκινήτως, ἀναβλαστοῦσι, πατρῶα δόγματα υἱοθεσίας.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἀγίῳ Πνεύματι, τὰ σύμπαντα τὸ εἶναι ἔχει· πρὸ πάντων γὰρ Θεός, τῶν ὅλων κυριότης, φῶς ἀπρόσιτον, ζῶν τῶν πάντων.

Ἀντίφωνον Γ΄.

Οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, ὁδοὺς ζωῆς εὐρόντες, νῦν καὶ αἰεὶ μακαριοῦνται, δόξη ἀκηράτῳ.

Κύκλω τῆς τραπέζης σου, ὡς στελέχη βλέπων τὰ ἔκγονά σου, χαῖρε εὐφραίνου, προσάγων ταῦτα, τῷ Χριστῷ ποιμενάρχα.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἀγίῳ Πνεύματι, βυθὸς χαρισμάτων, πλοῦτος δόξης, κριμάτων βάθος μέγα· ὁμόδοξον Πατρὶ καὶ Υἱῷ, λατρευτὸν γὰρ.

Προκείμενον. Ψαλμὸς θ΄ (9).

Ἀνάστηθι, Κύριε ὁ Θεός μου, ὑψωθήτω ἡ χεὶρ σου, μὴ ἐπιλάθῃ τῶν πενήτων σου εἰς τέλος. (δίς)

Στίχ. Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλη καρδίᾳ μου, διηγῆσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου.

Ἀνάστηθι, Κύριε ὁ Θεός μου...

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεός ἡμῶν, ...

Ἀμήν. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Αἰνεσάτω πνοὴ... πᾶσα τὸν Κύριον.

Ὁ διάκονος· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κυρίου τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)

Ὁ διάκονος· Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς· Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς· Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἱερεύς ἀναγινώσκει
τὸ ἐνδιάτακτον ἑωθινὸν Εὐαγγέλιον.

Ἐωθινὸν Η΄

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην (κ΄ 11-18).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, Μαρία εἰστήκει πρὸς τὸ μνημεῖον κλαίουσα ἔξω. Ὡς οὖν ἔκλαιε, παρεκύψεν εἰς τὸ μνημεῖον καὶ θεωρεῖ δύο ἀγγέλους ἐν λευκοῖς καθεζομένους, ἓνα πρὸς τὴν κεφαλῇ καὶ ἓνα πρὸς τοῖς ποσίν, ὅπου ἔκειτο τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ. Καὶ λέγουσιν αὐτῇ ἐκεῖνοι· Γύναι, τί κλαίεις; Λέγει αὐτοῖς· Ὅτι ἤραν

τὸν Κύριόν μου, καὶ οὐκ οἶδα ποῦ ἔθηκαν αὐτόν. Καὶ ταῦτα εἰποῦσα ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ θεωρεῖ τὸν Ἰησοῦν ἐστῶτα, καὶ οὐκ ἤδει ὅτι Ἰησοῦς ἐστὶ. Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Γύναι, τί κλαίεις; Τίνα ζητεῖς; Ἐκείνη δοκοῦσα ὅτι ὁ κηπουρός ἐστὶ, λέγει αὐτῷ· Κύριε, εἰ σὺ ἐβάστασας αὐτόν, εἰπέ μοι ποῦ ἔθηκας αὐτόν, καὶ γὰρ αὐτόν ἀρῶ. Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Μαρία. Στραφεῖσα ἐκείνη λέγει αὐτῷ· Ῥαββουνί, ὃ λέγεται, διδάσκαλε. Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Μὴ μου ἄπτου· οὐπω γὰρ ἀναβέβηκα πρὸς τὸν πατέρα μου· πορεύου δὲ πρὸς τοὺς ἀδελφούς μου καὶ εἰπὲ αὐτοῖς· ἀναβαίνω πρὸς τὸν πατέρα μου καὶ πατέρα ὑμῶν, καὶ Θεὸν μου καὶ Θεὸν ὑμῶν. Ἔρχεται Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ ἀπαγγέλλουσα τοῖς μαθηταῖς ὅτι ἐώρακε τὸν Κύριον, καὶ ταῦτα εἶπεν αὐτῇ.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστῶς ἢ ὁ Αναγνώστης·

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, * προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, * τὸν μόνον ἀναμάρτητον. * Τὸν σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν * καὶ τὴν ἀγίαν σου ἀνάστασιν * ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. * σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, * ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, * τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. * Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν * τὴν τοῦ Χριστοῦ ἀγίαν ἀνάστασιν. * ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ * χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. * Διὰ παντός εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, * ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ. * Σταυρόν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, * θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Οἱ χοροὶ ψάλλουν ἀντιφωνικῶς κατὰ στίχον τὸν ν' ψαλμόν, προτάσσοντες (ἐν Κυριακῇ) τὴν προφώνησιν Ἐλεῆμον.

Ἦχος β'.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρόν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθές ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριζόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθῆτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Ἐν Κυριακῇ προστίθεται εἰς τὸν τελευταῖον
στίχον τὸ ἐφύμνιον· Καὶ ἐλέησόν με, ὁ Θεός.

Δόξα.

Ταῖς τῶν Ἀποστόλων * πρεσβείαις, ἐλεῆμον, *
ἐξάλειψον τὰ πλήθη * τῶν ἐμῶν ἐγκλημά-
των.

Καὶ νῦν.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου * πρεσβείαις, ἐλεῆμον, * ἐ-
ξάλειψον τὰ πλήθη * τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ τὸ πεντηκοστάριον. Ἦχος ὁ αὐτός.

Στίχ. Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός
σου, καὶ κατὰ τὸ πλήθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου
ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἀναστάς ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τοῦ τάφου, * καθὼς
προεῖπεν, * ἔδωκεν ἡμῖν * τὴν αἰώνιον ζωὴν *
καὶ μέγα ἔλεος.

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέη-
σον (ιβ'). Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ Μηναίου.

Ωιδὴ α'. Ὁ Ἀναστάσιμος εἰς δ'.

Ἦχος βαρῦς. Ὁ εἰρμός.

Νεύσει σου πρὸς γεώδη, ἀντιτυπίαν μετήχθη,
ἢ πρὶν εὐδιάχυτος, ὑδάτων φύσις Κύριε· ὅθεν
ἀβρόχως πεζεύσας, ἄδει Ἰσραὴλ σοι, ᾠδὴν ἐ-
πινίκιον.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Κέκριται τοῦ θανάτου, ἢ τυραννὶς διὰ ξύλου,
ἀδίκῳ θανάτῳ σου, κατακριθέντος Κύριε· ὅ-
θεν ὁ ἄρχων τοῦ σκότους, σοῦ μὴ κατισχύ-
σας, δικαίως ἐκβέβληται.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ἄιδης σοι προσπελάσας, καὶ τοῖς ὁδοῦσι μὴ
σθένων, συντριῖψαι τὸ σῶμά σου, τὰς σιαγό-
νας τέθλασαι· ὅθεν Σωτὴρ τὰς ὀδύνας, λύ-
σας τοῦ θανάτου, ἀνέστης τριήμερος.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Λέλυνται αἱ ὀδύνας, αἱ τῆς προμήτορος Εὐας·
ὠδύνας λαθοῦσα γάρ, ἀπειρογάμως τέτοκας·
ὅθεν σαφῶς Θεοτόκον, Πάναγνε εἰδότες, σὲ
πάντες δοξάζομεν.

Τῶν Ἀποστόλων ὁ παρών, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·
Πανευκλεεῖς μαθητὰς ὑμῶν τοῦ Λόγου.
Ἰωσήφ.

Ωιδὴ α'. Ἦχος β'. Τῷ τὴν ἄβατον.

Στίχ. Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ,
πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Παριστάμενοι, θρόνῳ τῷ θεῷ πάντοτε, φέγ-
γει τε λαμπρυνόμενοι, ἀδύτῳ Ἅγιοι, φωτι-
σμὸν πνευματικόν, ἅπασιν αἰτήσασθε, ἐκ τοῦ
τῶν φώτων Πατρός, καταπεμφθῆναι ἡμῖν,
πιστῶς ὑμᾶς γεραίρουσιν.

Στίχ. Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ,
πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀναλάμψαντα, δικαιοσύνης ἥλιον, ἔνδοξοι
θεασάμενοι, Κόρης Θεόπαιδος, ἐκολλήθητε
αὐτῷ, θεῖαν κατὰ μέθεξιν, φῶς χρηματίζον-
τες, καὶ ἀπηλάσατε, ἀπάτης ζόφον ἅπαντα.

Στίχ. Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ,
πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νόμον ἔνθεον, ἐπὶ τῆς γλώττης φέροντες,
πᾶσαν τὴν γῆν διήλθετε, τὴν ἀνομίαν αὐτῆς,
ὑπεξαίροντες σοφοί, Κρήσκη Ἀνδρόνικε, Σίλα
καὶ Σιλουανέ, καὶ κατασπείραντες, τὴν γνῶ-
σιν τὴν σωτήριον.

Δόξα.

Ἐπαινέσωμεν, Ἐπαινετὸν τὸν ἔνδοξον, Καρ-
θαγενέων καύχημα, θεῖον γενόμενον· καὶ τοῦ
Λόγου Μαθητὴν, καὶ τῶν ἰαμάτων, πηγὴν
καὶ μέγαν κήρυκα, τῶν ὑπὲρ ἔννοιαν, καὶ πί-
στεως ἐδραῖωμα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὑπερῦμνητον, Θεὸν ἀρόρητως τέτοκας, σάρκα
ἐκ σοῦ φορέσαντα, δι' ἀγαθότητα, ὑπερῦμνη-
τε Ἁγνή· ὅθεν ἐν φωναῖς, εὐχαριστηρίοις ὑ-

μνολογοῦμέν σε, καὶ μακαρίζομεν, ὡς πάλαι προεφήτευσας.

Ωιδὴ γ΄. Ὁ Αναστάσιμος.

Ἦχος βαρῦς. Ὁ εἰρμός.

Ὁ κατ' ἀρχὰς τοὺς οὐρανοὺς, παντοδυνάμω σου Λόγω, στερεώσας Κύριε Σωτήρ, καὶ τῷ παντουργῷ καὶ θείῳ Πνεύματι, πᾶσαν τὴν δύναμιν αὐτῶν, ἐν ἀσαλεύτῳ με πέτρα, τῆς ὁμολογίας σου στερεώσον.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Σὺ ἀνελθὼν ἐπὶ ξύλου, ὑπὲρ ἡμῶν ὀδυνᾶσαι, ἐκουσίως εὐσπλαγχνε Σωτήρ, καὶ φέρεις πληγὴν εἰρήνης πρόξενον, καὶ σωτηρίας τοῖς πιστοῖς, δι' ἧς τῷ σῶ Ἐλεῆμον, πάντες κατηλάγημεν Γεννήτορι.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Σὺ με καθῆρας τῆς πληγῆς, τὸν τῇ ψυχῇ τετραμένον, δρακοντίῳ δήγματι Χριστέ, καὶ ἔδειξας φῶς ἐν σκότει πάλαι μοι, κατακισμένῳ καὶ φθορᾷ· διὰ Σταυροῦ γὰρ εἰς ἄδην, καταβεβηκῶς με συνανέστησας.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τῆς ἀπειράνδρου σου Μητρός, ταῖς ἰκεσίαις τῷ κόσμῳ, τὴν εἰρήνην βράβευσον Σωτήρ, καὶ τῷ βασιλεῖ τὴν νίκην δώρησαι, κατὰ βαρβάρων δυσμενῶν, καὶ τῆς ἀφράστου σου δόξης, τοὺς δοξολογοῦντάς σε ἀξίωσον.

Τῶν Ἀποστόλων. Ωιδὴ γ΄.

Ἦχος β΄. Ἐν πέτρα με τῆς πίστεως.

Στίχ. Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Κηρύξαντες τὴν σάρκωσιν τοῦ Δεσπότη, καὶ λύσαντες τὸν σύνδεσμον τῆς κακίας, τοὺς πάλαι δεδεμένους τῇ ἀπιστίᾳ, σοφοὶ ἐλύσατε, μεγαλοκήρυκες, καὶ Θεῷ προσήξατε, διὰ πίστεως.

Στίχ. Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Λαμπτήρες τῆς ἀδύτου φωτοχυσίας, γενόμενοι τὸ σκότος τῆς ἀσεβείας, ἠλάσατε δεικνύοντες τοῖς ἀνθρώποις, τῆς ἐπιγνώσεως, τὸ φῶς πανεύφημοι· διὰ τοῦτο πάντοτε, μακαρίζεσθε.

Δόξα.

Εἰς πᾶσαν ἐξελέλυθε καθὼς ψάλλει, Δαυῖδ τῶν Ἀποστόλων ὁ θεῖος φθόγγος, διδάσκων τὰ παθήματα τοῦ Σωτήρος, καὶ τὴν ἀνάστασιν, δι' ἧς ἀνέστημεν, ἐκ μνημάτων ἅπαντες, τῆς ματαιότητος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εὐρών σε τῶν Ἀγγέλων καθαρωτέραν, ὑπέδου τὴν γαστέρα σου τὴν ἀγίαν, ὁ φῶς οἰκῶν ἀπρόσιτον Θεοτόκε· καὶ ὥφθη ἄνθρωπος, ἐκ σοῦ σαρκούμενος, ἐν δυσι ταῖς φύσεσι, γνωριζόμενος.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Κάθισμα τῶν Ἀποστόλων.

Ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ὡς ἀστέρες μέγιστοι τὴν οἰκουμένην, εὐσεβείας λάμπησι, φωταγωγοῦντες εὐσεβῶς, εἰς τὸν αἰῶνα δοξάζεσθε, θαυματοφόροι Κυρίου Ἀπόστολοι.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὰς ἀχράντους χεῖράς σου Παρθενομήτορ, ἐφαπλοῦσα σκέπασον, τοὺς πεποιθότας ἐπί σοί, καὶ τῷ Υἱῷ σου κραυγάζοντας· Πᾶσι παρὰ σου Χριστὲ τὰ ἐλέη σου.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

KONTAKION, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα.

Κοντάκιον. Ἦχος βαρύς.
Οὐκέτι φλογίνη ῥομφαία.

Οὐκέτι τὸ κράτος τοῦ θανάτου, ἰσχύσει κατέχειν τοὺς βροτούς· Χριστὸς γὰρ κατῆλθε συντρίβων, καὶ λύων τὰς δυνάμεις αὐτοῦ· δεσμεῖται ὁ ἄδης, Προφήται συμφώνως ἀγάλλονται· Ἐπέστη, λέγοντες, Σωτὴρ τοῖς ἐν σκότει· ἐξέρχεσθε οἱ πιστοὶ εἰς τὴν ἀνάστασιν.

Ὁ Οἶκος.

Ἔτρεμε κάτωθεν τὰ καταχθόνια σήμερον, ὁ ἄδης καὶ ὁ θάνατος τὸν Ἔνα τῆς Τριάδος· ἡ γῆ ἐκλονεῖτο, πυλωροὶ δὲ ἄδου ἰδόντες σε ἔπτηξαν· ἡ κτίσις δὲ πᾶσα σὺν τοῖς Προφήταις χαίρουσα ψάλλει σοι, ἐπινίκιον ᾠδὴν τῷ λυτρωτῇ ἡμῶν Θεῷ, τῷ καταλύσαντι νῦν θανάτου τὴν δύναμιν. Ἀλαλάξωμεν καὶ βοήσωμεν τῷ Ἀδάμ, καὶ τοῖς ἐξ Ἀδάμ· Εὐλὸν τοῦτον εἰσήγαγεν· ἐξέρχεσθε οἱ πιστοὶ εἰς τὴν ἀνάστασιν.

Συναξάριον.

Τῇ Λ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων ἐκ τῶν Ἑβδομήκοντα, Σίλα, Σιλουανοῦ, Κρήσκεντος, Ἐπαινετοῦ καὶ Ἀνδρονίκου.

Στίχ. Ἐπαινετὸς Κρήσκης τε καὶ Σιλουανός,
Σίλας καὶ Ἀνδρόνικος, αἰνεῖσθων ἅμα.

Πέντ' ἔβαν ἐκ βιότου μύσται Θεοῦ ἐν τριακοστῇ.

Εἰς τὸν Σίλαν καὶ Σιλουανόν.

Τοὺς κήρυκας σου Σιλουανὸν καὶ Σίλαν,
Σῶτερ, θανόντας πῶς ἀκηρύκτους λίπω;

Εἰς τὸν Ἐπαινετόν.

Σὲ ἀγαπητὸν Παῦλος ἱστορεῖ μέγας,
Καλῶν ἀπαρχὴν τῆς Ἀχαΐας ὅλης.

Εἰς τὸν Κρήσκεντα καὶ Ἀνδρόνικον.

Κρήσκης καὶ Ἀνδρόνικος οἱ μύσται Λόγου
Βλέπουσι νῦν πρόσωπον τοῦ Θεοῦ Λόγου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος
Ιουλίττης τῆς ἐκ Καισαρείας.

Στίχ. Ὡς ἀχλυῶδες καὶ τὸ πῦρ τῆς καμίνου,
Πρὸς τὴν καλὴν λάμπουσαν ἦν Ιουλίτταν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν Ὁσίων Παύλου ἐπισκόπου τοῦ ἐξ Ἀτταλείας καὶ Ἰωάννου πρεσβυτέρου, ἐνθέως ἀσκησαμένων ἐν Ἐδέσσει τῆς Μεσοποταμίας, Σινᾶ καὶ Νισίβει κατὰ τὸν ε' αἰῶνα.

Στίχ. Πλάνητα βίον διελθὼν ᾧδε, Παῦλε,
Σὺν Ἰωάννῃ συμψύχῳ ἡσυχάζεις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Τσότνε
Νταντιάνι, τοῦ ἐν Γεωργία ὁμολογητοῦ.
(†1260)

Στίχ. Φιλαδελφίας ὦν οἶκος σεπτὸς Τσότνε,
Δι' ἀδελφούς τίθησι ψυχὴν τιμίαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ ἀνακομιδὴ τοῦ τιμίου λειψάνου τοῦ ὁσίου Γερμανοῦ τοῦ Σολοφκί.
(†1479)

Στίχ. Ἐνθα ἡσκήθης, Γερμανέ, ὑπὲρ φύσιν,
Σὸν θεῖον σκῆνος ἀναπαύεται ἤδη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ὁσίας Ἀγγελίνης,
πριγκηπίσσης Σερβίας, κτιτορίσσης τῆς μονῆς Κρούσεντολ. (†1501)

Στίχ. Ἡ Ἀγγελίνα ἀγάλλεται συνοῦσα,
Θείοις Ἀγγέλοις, ὦν βίον ἐμιμήθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ἁγίου Ὁσιομάρτυρος
Διονυσίου τοῦ Βατοπαιδινοῦ, ὑπὸ τῶν ἀγαρηνῶν ἀποκτανθέντος ἐν Κρήτῃ ἐν ἔτει
,αωκβ' (1822).

Στίχ. Ζώνης συνοδὸς τῆς Παναχράντου Κόρης,
Μάρτυς Διονύσιε, ἀπηγχονίσθης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Νεομάρτυρος
Ἀνατολίου Β΄ τοῦ νεωτέρου ἐν Ὀπτινα Ῥωσίας,
τελειωθέντος ἐν ἔτει ,αϞϞβ' (1922).

Ταῖς αὐτῶν πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.
Ἀμήν.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Τῆς Μεταμορφώσεως.

Ψάλλονται ἀπὸ τῆς 27ης Ἰουλίου μέχρι τῆς 5ης Αὐγούστου
πλὴν τῆς 1ης Αὐγούστου.

Ὡιδῆ α΄. Ἦχος δ΄.

Χοροὶ Ἰσραὴλ ἀνίκμοις ποσὶ * πόντον Ἐρυθρὸν * καὶ ὑγρὸν βυθὸν διελάσαντες, * ἀνα-

βάτας τριστάτας * δυσμενεῖς ὀρῶντες * ἐν αὐ-
τῷ ὑποβρυχίους, * ἐν ἀγαλλιάσει ἔμελπον *
ἄισωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν, * ὅτι δεδόξασται.

Ωιδὴ γ΄.

Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε * καὶ οἱ ἀσθενοῦν-
τες * περιεζώσαντο δύναμιν * διὰ τοῦτο ἐστε-
ρεώθη * ἐν Κυρίῳ ἡ καρδιά μου.

Ωιδὴ δ΄.

Εἰσακήκοα τὴν ἔνδοξον * οἰκονομίαν σου,
Χριστὲ ὁ Θεός * ὅτι ἐτέχθης ἐκ τῆς Παρθένου,
* ἵνα ἐκ πλάνης ῥύσῃ τοὺς κραυγάζοντας *
Δόξα τῇ δυνάμει σου, Κύριε.

Ωιδὴ ε΄.

Ὁ τοῦ φωτὸς διατμήξας * τὸ πρωτόγονον χά-
ος, * ὡς ἐν φωτὶ τὰ ἔργα * ὕμνεῖ σε, Χριστέ, *
τὸν δημιουργόν, * ἐν τῷ φωτὶ σου * τὰς ὁδοὺς
ἡμῶν εὐθυνον.

Ωιδὴ στ΄.

Ἐν τῷ θλίβεσθαί με * ἐβόησα πρὸς Κύριον, *
καὶ ἐπήκουσέ μου * ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Ωιδὴ ζ΄.

Ἀβραμιαῖοί ποτε * ἐν Βαβυλῶνι παῖδες * καμί-
νου φλόγα κατεπάτησαν * ἐν ὕμνοις κραυγά-
ζοντες * Ὁ τῶν πατέρων * Θεός, εὐλογητὸς
εἶ.

Ωιδὴ η΄.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ προσκυνοῦμεν
τὸν Κύριον, * ὕμνοῦντες καὶ ὑπερυψοῦντες
αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Οἱ ἐν Βαβυλῶνι παῖδες * τῷ θείῳ πυρπολού-
μενοι ζήλω, * τυράννου καὶ φλογὸς ἀπειλήν *
ἀνδρείως κατεπάτησαν * καὶ μέσον πυρὸς *
ἐμβληθέντες, δροσιζόμενοι ἔψαλλον * Εὐλο-
γεῖτε, πάντα τὰ ἔργα * Κυρίου, τὸν Κύριον.

Ὁ διάκονος· Τὴν Θεοτόκον ἐν ὕμνοις μεγαλύ-
νομεν.

Ἡ ΩΙΔΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

Στίχ. α΄. Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον,
καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ
σωτῆρί μου.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ * καὶ ἐνδοξοτέ-
ραν * ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδια-
φθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως
Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Στίχ. β΄. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν
τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μα-
καριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ...

Στίχ. γ΄. Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατός,
καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ· καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ
εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις αὐ-
τόν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ...

Στίχ. δ΄. Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ,
διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοία καρδίας
αὐτῶν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ...

Στίχ. ε΄. Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ
ὑψωσε ταπεινούς· πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγα-
θῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ...

Στίχ. ς΄. Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ
μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς
πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραὰμ καὶ τῷ σπέρματι
αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ...

Καταβασία. Ωιδὴ θ΄.

Ὁ τόκος σου ἄφθορος ἐδείχθη * Θεὸς ἐκ λα-
γόνων σου προῆλθε * σαρκοφόρος, ὃς ὤφθη *
ἐπὶ γῆς καὶ τοῖς ἀνθρώποις συνανεστράφη *
σέ, Θεοτόκε, * διὸ πάντες μεγαλύνομεν.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἦχος β΄.

Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδῖω τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ... ὅτι ἅγιός ἐστιν.

Ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλᾶριον Η΄.

Δύο Ἀγγέλους βλέψασα, ἔνδοθεν τοῦ μνημείου, Μαρία ἐξεπλήττετο, καὶ Χριστὸν ἀγνοοῦσα, ὡς κηπουρὸν ἐπηρώτα· Κύριε ποῦ τὸ σῶμα, τοῦ Ἰησοῦ μου τέθεικας; κλήσει δὲ τοῦτον γνοῦσα, εἶναι αὐτόν, τὸν Σωτῆρα ἤκουσε· Μῆ μου ἄπτου, πρὸς τὸν Πατέρα ἄπειμι, εἶπε τοῖς ἀδελφοῖς μου.

Θεοτοκίον.

Τριάδος Κόρη τέτοκας, ἀπορρήτως τὸν ἕνα, διπλοῦν τῇ φύσει πέλοντα, καὶ διπλοῦν ἐνεργεία, καὶ ἕνα τῇ ὑποστάσει· τοῦτον οὖν ἐκδυσώπει, αἰεὶ ὑπὲρ τῶν πίστει σε, προσκυνούντων, ἐκ πάσης ἐπιβουλῆς, τοῦ ἐχθροῦ λυτρώσασθαι, ὅτι πάντες, πρὸς σὲ νῦν καταφεύγομεν, Δέσποινα Θεοτόκε.

ΑΙΝΟΙ

Ἦχος βαρύς.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Ἡ Στιχολογία (Ψαλμοὶ ρμη΄, ρμθ΄) καί·

Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα. Ἦχος βαρύς.

Στίχ. α΄. Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἔγγραπτον· δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

Ἀνέστη Χριστὸς ἐκ νεκρῶν, λύσας θανάτου τὰ δεσμά· εὐαγγελίζου γῆ χαρὰν μεγάλην· αἰνεῖτε οὐρανοὶ Θεοῦ τὴν δόξαν.

Στίχ. β΄. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον, Ἰησοῦν τὸν μόνον ἀναμάρτητον.

Στίχ. γ΄. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Χριστοῦ τὴν ἀνάστασιν, προσκυνοῦντες οὐ παυόμεθα· αὐτὸς γὰρ ἡμᾶς ἔσωσεν, ἐκ τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν· ἅγιος Κύριος Ἰησοῦς, ὁ δείξας τὴν ἀνάστασιν.

Στίχ. δ΄. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Τί ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ, περὶ πάντων ὧν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν; δι' ἡμᾶς Θεὸς ἐν ἀνθρώποις· διὰ τὴν καταφθαρεῖσαν φύσιν, ὁ Λόγος σὰρξ ἐγένετο, καὶ ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν· πρὸς τοὺς ἀχαρίστους ὁ εὐεργέτης· πρὸς τοὺς αἰχμαλώτους ὁ ἐλευθερωτής· πρὸς τοὺς ἐν σκότει καθημένους, ὁ Ἥλιος τῆς δικαιοσύνης· ἐπὶ τὸν Σταυρὸν ὁ ἀπαθής· ἐπὶ τὸν ἄδην τὸ φῶς· ἐπὶ τὸν θάνατον ἡ ζωὴ· ἡ ἀνάστασις διὰ τοὺς πεσόντας· πρὸς ὃν βοήσωμεν· Ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Ἔτερα Στιχηρὰ, Ἀνατολικά.

Στίχ. ε΄. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργανῳ.

Πύλας ἄδου συνέτριψας Κύριε, καὶ θανάτου τὸ κράτος κατήργησας, τῇ κραταιᾷ δυνάμει σου· καὶ συνήγειρας νεκρούς, τοὺς ἀπ' αἰῶνος ἐν σκότει καθεύδοντας, τῇ θείᾳ καὶ ἐνδόξῳ ἀναστάσει σου, ὡς Βασιλεὺς τοῦ παντός, καὶ Θεὸς παντοδύναμος.

Στίχ. ς΄. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ, καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν τῇ ἀναστάσει αὐτοῦ· ὅτι συνήγειρε νεκρούς, ἐκ τῶν τοῦ ἄδου ἀλύτων δε-

σμών, καὶ ἐδωρήσατο τῷ κόσμῳ ὡς Θεός, ζω-
ὴν αἰώνιον, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. ζ´. Ἀνάστηθι, Κύριε ὁ Θεός μου, ὑψωθή-
τω ἡ χεὶρ σου, μὴ ἐπιλάθῃ τῶν πενήτων σου
εἰς τέλος.

Ἐξαστράπτων Ἄγγελος, ἐν τῷ λίθῳ ἐκάθητο
τοῦ ζωοδόχου μνήματος, καὶ γυναιξὶ Μυρο-
φόροις, εὐηγγελίζετο λέγων· Ἀνέστη ὁ Κύρι-
ος, καθὼς προεῖπεν ὑμῖν· ἀπαγγείλατε τοῖς
Μαθηταῖς αὐτοῦ, ὅτι προάγει ὑμᾶς εἰς τὴν
Γαλιλαίαν· τῷ δὲ κόσμῳ παρέχει, ζωὴν αἰώνι-
ον, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. η´. Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλη
καρδίᾳ μου, διηγῆσομαι πάντα τὰ θαυμασιά
σου.

Τί ἀπεδοκιμάσατε τὸν λίθον τὸν ἀκρογωνιαῖ-
ον, ᾧ παράνομοι Ἰουδαῖοι; οὗτός ἐστιν ὁ λί-
θος, ὃν ἔθετο ὁ Θεὸς ἐν Σιών, ὁ ἐκ πέτρας πη-
γάσας ἐν ἐρήμῳ τὸ ὕδωρ, καὶ ἡμῖν ἀναβλύ-
ζων ἐκ τῆς πλευρᾶς αὐτοῦ ἀθανασίαν· οὗτός
ἐστιν ὁ λίθος, ὁ ἐξ ὄρους παρθενικοῦ ἀποτμη-
θεὶς, ἄνευ θελήματος ἀνδρός, ὁ Υἱὸς τοῦ ἀν-
θρώπου, ὁ ἐρχόμενος ἐπὶ τῶν νεφελῶν τοῦ
οὐρανοῦ, πρὸς τὸν Παλαιὸν τῶν ἡμερῶν, κα-
θὼς εἶπε Δαυὶδ· καὶ αἰώνιος αὐτοῦ ἡ Βασι-
λεία.

Δόξα. Ἑωθινὸν Η´. Ἦχος πλ. δ´.

Τὰ τῆς Μαρίας δάκρυα, οὐ μάτην χεῖνται θερ-
μῶς· ἰδοὺ γὰρ κατηξίωται, καὶ διδασκόντων
Ἀγγέλων, καὶ τῆς ὄψεως τῆς σῆς, ᾧ Ἰησοῦ·
ἀλλ´ ἐτι πρόσγεια φρονεῖ, οἷα γυνὴ ἀσθενής·
διὸ καὶ ἀποπέμπεται, μὴ προσψαῦσαί σοι Χρι-
στέ. Ἀλλ´ ὁμως κήρυξ πέμπεται, τοῖς σοῖς
Μαθηταῖς, οἷς εὐαγγέλια ἔφησε, τὴν πρὸς
τὸν πατρῶον κλῆρον ἄνοδον ἀπαγγέλλουσα.
Μεθ´ ἧς ἀξίωσον καὶ ἡμᾶς, τῆς ἐμφανείας
σου, Δέσποτα Κύριε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὑπερευλογημένη ὑπάρχεις, * Θεοτόκε Παρ-
θένε· * διὰ γὰρ τοῦ ἐκ σοῦ σαρκωθέντος, * ὁ
ἄδης ἠχμαλώτισται, * ὁ Ἀδὰμ ἀνακέκληται, *
ἢ κατάρα νενέκρωται, * ἢ Εὐὰ ἠλευθέρωται, *
ὁ θάνατος τεθανάτωται, * καὶ ἡμεῖς ἐζωοποι-

ήθημεν· * διὸ ἀνυμνοῦντες βοῶμεν· * Εὐλογη-
τὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, * ὁ οὕτως εὐδοκή-
σας, δόξα σοι.

Καὶ εὐθὺς ψάλλεται
εἰς τὸν ἦχον τῆς Κυριακῆς
Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δόξα σοι τῷ δείξαντι τὸ φῶς. * Δόξα ἐν ὑψί-
στοις Θεῷ * καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, * ἐν ἀνθρώ-
ποις εὐδοκία.

Ὑμνοῦμέν σε, * εὐλογοῦμέν σε, * προσκυνοῦ-
μέν σε, * δοξολογοῦμέν σε, * εὐχαριστοῦμέν
σοι * διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε βασιλεῦ, * ἐπουράνιε Θεέ, * Πάτερ παν-
τοκράτορ· * Κύριε Υἱὲ μονογενές, * Ἰησοῦ Χρι-
στέ, * καὶ ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, * ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, * ὁ Υἱὸς τοῦ
Πατρός, * ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου,
* ἐλέησον ἡμᾶς, * ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ
κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, * ὁ καθήμενος
ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρός, * καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ μόνος ἅγιος, * σὺ εἶ μόνος Κύριος, *
Ἰησοῦς Χριστός, * εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀ-
μήν.

Καθ´ ἐκάστην ἡμέραν εὐλογῆσω σε * καὶ αἰ-
νέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα * καὶ εἰς τὸν
αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Καταξίωσον, Κύριε, * ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ * ἀ-
ναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, * ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡ-
μῶν, * καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνο-
μά σου * εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, * τὸ ἔλεός σου ἐφ´ ἡμᾶς, * κα-
θάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· * δίδαξόν με τὰ δικαίω-
ματά σου. (ἐκ γ´)

Κύριε, * καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν * ἐν γενεᾷ
καὶ γενεᾷ. * Ἐγὼ εἶπα· * Κύριε, ἐλέησόν με· *
ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, * ὅτι ἥμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον· * δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, * ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς· * ἐν τῷ φωτί σου ὁψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου * τοῖς γινώσκουσί σε.

Ἅγιος ὁ Θεός, * ἅγιος ἰσχυρός, * ἅγιος ἀθάνατος· * ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἅγιος ἀθάνατος· * ἐλέησον ἡμᾶς.

Καὶ πάλιν ἰσχυροτέρα φωνῆ·

Ἅγιος ὁ Θεός, * ἅγιος ἰσχυρός, * ἅγιος ἀθάνατος· * ἐλέησον ἡμᾶς.

Καὶ τὸ ἀναστάσιμον τροπᾶριον. Ἦχος β'.

Ἀναστάς ἐκ τοῦ μνήματος * καὶ τὰ δεσμὰ διαρρήξας τοῦ ἄδου, * ἔλυσας τὸ κατάκριμα τοῦ θανάτου, Κύριε, * πάντα ἐκ τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ ῥυσάμενος· * ἐμφανίσας σεαυτὸν τοῖς ἀποστόλοις σου * ἐξαπέστειλας αὐτοὺς ἐπὶ τὸ κήρυγμα * καὶ δι' αὐτῶν τὴν εἰρήνην * παρέσχες τῇ οἰκουμένῃ, * μόνη πολυέλεε.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικὰ
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι πρέπει σοὶ πᾶσα δόξα...

Τὰ τυπικὰ μετὰ τῶν μακαρισμῶν τοῦ ἤχου.

Εἰ δὲ μὴ, τὰ Ἀντίφωνα.

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ρβ' (102).

Στίχ. α'. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, * Σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. β'. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. γ'. Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. δ'. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντί τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ρμε' (145).

Στίχ. α'. Αἶνει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου· ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, * ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν, * ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Στίχ. β'. Μακάριος, οὗ ὁ Θεὸς Ἰακώβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπίς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστάς ...

Στίχ. γ'. Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστάς ...

Στίχ. δ'. Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεός σου, Σιών, εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστάς ...

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, * ἀθάνατος ὑπάρχων * καὶ καταδεξάμενος * διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν * σαρκωθῆναι ἐκ τῆς ἁγίας Θεοτόκου * καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, * ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας, * σταυρωθεὶς τε, Χριστὲ ὁ Θεός, * θανάτῳ θάνατον πατήσας, * εἰς ὧν τῆς ἁγίας Τριάδος, * συνδοξαζόμενος

τῷ Πατρὶ * καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, * σῶσον ἡ-
μᾶς.

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος βαρὺς. Ψαλμ. ριζ' (117).

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγα-
θός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτικίον τοῦ ἤχου.

Κατέλυσας τῷ Σταυρῷ σου τὸν θάνατον· ἠνέ-
φξας τῷ ληστῇ τὸν Παράδεισον· τῶν Μυρο-
φόρων τὸν θρήνον μετέβαλες, καὶ τοῖς σοῖς
Ἀποστόλοις κηρύττειν ἐπέταξας, ὅτι ἀνέστης
Χριστέ ὁ Θεός, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔ-
λεος.

Στίχ. β'. Εἰπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι
τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ
ἔλεος αὐτοῦ.

Τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτικίον.

Κατέλυσας τῷ Σταυρῷ σου τὸν θάνατον· ...

Στίχ. γ'. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος·
ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτικίον.

Κατέλυσας τῷ Σταυρῷ σου τὸν θάνατον· ...

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εἰσοδικόν. Ἦχος β'.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, ψάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
Χριστῷ. Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ
νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτικίον. Ἦχος βαρὺς.
(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλειτουργῶν)

Κατέλυσας τῷ Σταυρῷ σου τὸν θάνατον· ἠνέ-
φξας τῷ ληστῇ τὸν Παράδεισον· τῶν Μυρο-
φόρων τὸν θρήνον μετέβαλες, καὶ τοῖς σοῖς
Ἀποστόλοις κηρύττειν ἐπέταξας, ὅτι ἀνέστης
Χριστέ ὁ Θεός, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔ-
λεος.

Εἶτα τὸ Ἀπολυτικίον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Κοντάκιον τῆς Μεταμορφώσεως.
(Ψάλλεται ἀπὸ κζ' Ἰουλίου ἕως ιγ' Ἀυγούστου
πλὴν τῆς α' καὶ ε' Ἀυγούστου).

Ἦχος βαρὺς. Αυτόμελον.

Ἐπὶ τοῦ ὄρους * μετεμορφώθης, * καί, ὡς ἐχώ-
ρουν, * οἱ μαθηταὶ σου * τὴν δόξαν σου, Χρι-
στὲ ὁ Θεός, * ἐθεάσαντο * ἵνα, ὅταν σε ἴδωσι
σταυρούμενον, * τὸ μὲν πάθος νοήσωσιν ἐ-
κούσιον, * τῷ δὲ κόσμῳ κηρύξωσιν, * ὅτι σὺ ὑ-
πάρχεις ἀληθῶς * τοῦ Πατρὸς τὸ ἀπαύγα-
σμα.

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Κυριακῆς Η' ἑβδομάδος (Α' Κορ. α' 10-17).

Προκείμενον καὶ Ἀλληλουῖα τοῦ ἤχου.

Προκείμενον. Ἦχος βαρὺς. (Ψαλμὸς κη').

Κύριος ἰσχὺν τῷ λαῷ αὐτοῦ δώσει, Κύριος εὐ-
λογήσει τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐν εἰρήνῃ.

Στίχ. Ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ, υἱοὶ Θεοῦ, ἐνέγκα-
τε τῷ Κυρίῳ υἱοῦς κριῶν, ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ
δόξαν καὶ τιμὴν.

Πρὸς Κορινθίους Α' Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀ-
νάγνωσμα.

Ἀδελφοί, παρακαλῶ ὑμᾶς διὰ τοῦ ὀνόματος
τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἵνα τὸ αὐτὸ
λέγητε πάντες, καὶ μὴ ἦ ἐν ὑμῖν σχίσματα, ἦ-
τε δὲ κατηρτισμένοι ἐν τῷ αὐτῷ νοῖ καὶ ἐν τῇ
αὐτῇ γνώμῃ. Ἐδηλώθη γάρ μοι περὶ ὑμῶν, ἀ-
δελφοί μου, ὑπὸ τῶν Χλόης ὅτι ἔριδες ἐν ὑμῖν
εἰσι. Λέγω δὲ τοῦτο, ὅτι ἕκαστος ὑμῶν λέγει·
Ἐγὼ μὲν εἰμι Παύλου, ἐγὼ δὲ Ἀπολλῶ, ἐγὼ
δὲ Κηφᾶ, ἐγὼ δὲ Χριστοῦ. Μεμέρισται ὁ Χρι-
στός; Μὴ Παῦλος ἐσταυρώθη ὑπὲρ ὑμῶν; ἢ
εἰς τὸ ὄνομα Παύλου ἐβαπτίσθητε; Εὐχαρι-
στῶ τῷ Θεῷ ὅτι οὐδένα ὑμῶν ἐβάπτισα εἰ μὴ
Κρίσπον καὶ Γάϊον, ἵνα μὴ τις εἴπῃ ὅτι εἰς τὸ
ἐμὸν ὄνομα ἐβάπτισα. Ἐβάπτισα δὲ καὶ τὸν
Στεφανά οἶκον· λοιπὸν οὐκ οἶδα εἶ τινα ἄλ-

λον ἐβάπτισα. Οὐ γὰρ ἀπέστειλέ με Χριστὸς βαπτίζειν, ἀλλ' εὐαγγελίζεσθαι, οὐκ ἐν σοφίᾳ λόγου, ἵνα μὴ κενωθῇ ὁ σταυρὸς τοῦ Χριστοῦ.

Ἀλληλούϊα (γ'). Ἦχος βαρῦς. (Ψαλμὸς 69').

Στίχ. Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου Ὑψιστε.

Τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρῶτὸ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Κυριακῆς Ἡ' Ματθαίου

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον (ιδ' 14-22).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, εἶδεν ὁ Ἰησοῦς πολὺν ὄχλον, καὶ ἐσπλαγχνίσθη ἐπ' αὐτοῖς καὶ ἐθεράπευσε τοὺς ἀρρώστους αὐτῶν. Ὁψίας δὲ γενομένης προσῆλθον αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ λέγοντες· Ἐρημὸς ἐστὶν ὁ τόπος καὶ ἡ ὥρα ἤδη παρήλθεν· ἀπόλυσον τοὺς ὄχλους, ἵνα ἀπελθόντες εἰς τὰς κώμας ἀγοράσωσιν ἑαυτοῖς βρώματα. Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Οὐ χρεῖαν ἔχουσιν ἀπελθεῖν· δότε αὐτοῖς ὑμεῖς φαγεῖν. Οἱ δὲ λέγουσιν αὐτῷ· Οὐκ ἔχομεν ὧδε εἰ μὴ πέντε ἄρτους καὶ δύο ἰχθύας. Ὁ δὲ εἶπε· Φέρετέ μοι αὐτούς ὧδε. Καὶ κελεύσας τοὺς ὄχλους ἀνακλιθῆναι ἐπὶ τοὺς χόρτους, λαβὼν τοὺς πέντε ἄρτους καὶ τοὺς δύο ἰχθύας, ἀναβλέψας εἰς τὸν οὐρανὸν εὐλόγησε, καὶ κλάσας ἔδωκε τοῖς μαθηταῖς τοὺς ἄρτους οἱ δὲ μαθηταὶ τοῖς ὄχλοις. Καὶ ἔφαγον πάντες καὶ ἐχορτάσθησαν, καὶ ἦσαν τὸ περισσεῦον τῶν κλασμάτων δώδεκα κοφίνους πλήρεις. Οἱ δὲ ἐσθίοντες ἦσαν ἄνδρες ὡσεὶ πεντακισχίλιοι χωρὶς γυναικῶν καὶ παιδίων. Καὶ εὐθέως ἠνάγκασεν ὁ Ἰησοῦς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ ἐμβῆναι εἰς τὸ πλοῖον καὶ προάγειν αὐτὸν εἰς τὸ πέραν, ἕως οὗ ἀπολύσει τοὺς ὄχλους.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Καὶ γίνεται τὸ κήρυγμα τοῦ θείου λόγου.

Καὶ καθεξῆς ἡ Θεία Λειτουργία
τοῦ Ἱεροῦ Χρυσοστόμου.

Εἰς τό· Ἐξαιρέτως τῆς Παναγίας...

Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς * μακαρίζειν σε τὴν Θεοτόκον, * τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον * καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. * Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ * καὶ ἐνδοξοτέραν * ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως * Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Κοινωνικόν.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν. Ἀλληλούϊα.

Μετὰ τὴν μετάδοσιν. Ἦχος β'.

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, * ἐλάβομεν Πνεῦμα ἐπουράνιον, * εὗρομεν πίστιν ἀληθῆ, * ἀδιαίρετον Τριάδα προσκυνοῦντες· * αὕτη γὰρ ἡμᾶς ἔσωσεν.

Εἰς τό· Πάντοτε, νῦν καὶ αἰεῖ...

Ἦχος β'.

Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν * αἰνέσεώς σου, Κύριε, * ὅπως ἀνυμνήσωμεν τὴν δόξαν σου, * ὅτι ἠξίωσας ἡμᾶς * τῶν ἁγίων σου μετασχεῖν μυστηρίων· * τήρησον ἡμᾶς ἐν τῷ σῶ ἁγιασμῷ, * ὅλην τὴν ἡμέραν * μελετῶντας τὴν δικαιοσύνην σου. * Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα.

Μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχήν. Ἦχος β'.

Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον * ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος. (ἐκ γ')

Ἀπόλυσις· Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...

Δι' εὐχῶν... Ἀμήν.

ΣΥΜΠΛΗΡΩΜΑ

Ὡδαὶ δ'-θ' τῶν κανόνων.

Ὡιδῆ δ'. Ὁ ἀναστάσιμος.

Ἦχος βαρῦς. Ὁ εἰρμός.

Ὁ πατρικούς, κόλπους μὴ λιπῶν, καὶ καταβάς ἐπὶ τῆς γῆς Χριστέ ὁ Θεός, τὸ μυστήριον

ἀκήκοα, τῆς οἰκονομίας σου, καὶ ἐδόξασά σε
Φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Τὸν ἑαυτοῦ, νῶτον δεδωκώς, ὁ ἐκ Παρθένου
σαρκωθεὶς εἰς μάστιγας, δούλου πταίσαντος
αἰκίζεται, Δεσπότης ἀνεύθυνος, διαλύων μου
τὰ ἐγκλήματα.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Παρεστηκώς, βήματι κριτῶν, παρανομούν-
των ὡς κριτὸς εὐθύνεται, καὶ ῥαπίζεται πηλί-
νη χειρὶ, ὁ πλάσας τὸν ἄνθρωπον, ὡς Θεὸς
καὶ κρίνων δικαίως τὴν γῆν.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὡς ἀληθῶς, Μήτηρ τοῦ Θεοῦ, τὸν ποιητὴν
σου καὶ Υἱὸν ἰκέτευε, πρὸς σωτήριον ἰθύναι
με, λιμένα Πανάμωμε, τοῦ αὐτοῦ ἐνδόξου θε-
λήματος.

Τῶν Ἀποστόλων. Ωιδὴ δ΄.

Ἦχος β΄. Ὑμνῶ σε, ἀκοῆ γὰρ Κύριε.

Στίχ. Απόστολοι τοῦ Χριστοῦ,
πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἰσχύι, τοῦ τὰ πάντα κτίσαντος, διελθόντες
τὴν οἰκουμένην, καθάπερ ὑπόπτεροι, ἐσώσα-
τε τοὺς ἐν πελάγει, δεινῶς θεοφόροι κινδυ-
νεύοντας, καὶ γαληνὸν πρὸς ὄρμον ὠδηγήσα-
τε.

Στίχ. Απόστολοι τοῦ Χριστοῦ,
πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Στηρίζων, παρειμένας ἔνδοξε, διανοίας τῷ
λόγῳ Σίλα, σὺν Παύλῳ τῷ κήρυκι, πεπόρευ-
σαι εἰς πάντα κόσμον, πολλοῖς πειρασμοῖς
περιαντλούμενος, καὶ τὸν Σωτῆρα ἅπασι κη-
ρύττων τρανῶς.

Στίχ. Απόστολοι τοῦ Χριστοῦ,
πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μεγίστοις, ἀγαθοῖς κοσμούμενος, συμπεπό-
ρευσαι ἐξ Ἐφῶας, μέχρις αὐτῆς Δύσεως, ὥσπερ

ἀκτίς, τῷ Παύλῳ Σίλα σοφέ, φωταυγῆς ἡλίῳ,
πέλοντι, καὶ τῶν ἐθνῶν καρδίας ἐφωτίσατε.

Δόξα.

Αἰνεῖσθω, Κρήσκης καὶ Ἀνδρόνικος, καὶ σὺν
Σίλα μεγαλυνέσθω, Σιλουανὸς σήμερον, Ἐ-
παινετὸς τε ἐπαινεῖσθω, Χριστοῦ τῆς ἀμπέ-
λου χρηματίζοντες, βότρυες γλεῦκος στάζον-
τες σωτήριον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θαυμάτων, ὑπερέχον πέφυκε, τὸ ἐν σοὶ γενό-
μενον θαῦμα· νομίμων γὰρ ἄνευθεν, τῆς φύ-
σεως τὸν νομοδότην, Χριστὸν ἀποτίκτεϊς τὴν
παράβασιν, τῶν προπατόρων λύοντα Πανά-
μωμε.

Ωιδὴ ε΄. Ὁ ἀναστάσιμος.

Ἦχος βαρῦς. Ὁ εἰρμός.

Νῦξ ἀφεγγῆς τοῖς ἀπίστοις Χριστέ, τοῖς δὲ πι-
στοῖς φωτισμός, ἐν τῇ τρυφῇ τῶν θείων λό-
γων σου· διὰ τοῦτο πρὸς σὲ ὀρθρίζω, καὶ ἀνυ-
μῶ σου τὴν θεότητα.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ὑπὲρ σῶν δούλων πιπράσκη Χριστέ, καὶ ῥα-
πισμὸν καρτερεῖς, ἐλευθερίας πρόξενον, τοῖς
μελωδοῦσι· Πρὸς σὲ ὀρθρίζω, καὶ ἀνυμνῶ σου
τὴν θεότητα.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Τῇ θεϊκῇ σου δυνάμει Χριστέ, δι' ἀσθενείας
σαρκός, τὸν ἰσχυρὸν κατέβαλες, καὶ νικητὴν
με θανάτου Σῶτερ, δι' ἀναστάσεως ἀνέδει-
ξας.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Θεὸν ἐγέννησας Μήτηρ ἀγνή, σεσαρκωμένον
ἐκ σοῦ, θεοπρεπῶς Πανύμνητε, ἐπεὶ οὐκ ἔ-
γνωσ ἄρρηνος εὐνήν, ἀλλ' ἐξ ἀγίου κύεις
Πνεύματος.

Τῶν Ἀποστόλων. Ωιδὴ ε΄.
Ἦχος β΄. Ὁ φωτισμός.

Στίχ. Απόστολοι τοῦ Χριστοῦ,
πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἦρθη τῶν σῶν, Μαθητῶν ὑπεράνω τῶν οὐρανίων, ἢ μεγαλοπρέπεια κηρυττόντων, τοῖς ἐπὶ γῆς σου τὴν σεπτὴν παρουσίαν, καὶ τὰ πάθη καὶ τὴν ἀνάστασιν, Λόγε τοῦ Θεοῦ, Ἰησοῦ ὑπεράγαθε.

Στίχ. Απόστολοι τοῦ Χριστοῦ,
πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὸ διαυγές, καὶ ὑπέρλαμπρον σκεῦος τοῦ Παρακλήτου, τῶν πεπλανημένων τὴν ὁδηγίαν, Θεσσαλονίκης τὸ περιδοξον εὐχος, Ἀποστόλων τὸ ἐγκαλλώπισμα, τὸν Σιλουανὸν τὸν σοφὸν εὐφημήσωμεν.

Δόξα.

Ἀνδρειωθείς, φερωνύμως τοῦ Λόγου τῆ συμμάχια, πάνσοφε Ἀνδρόνικε διαθέεις, ἐπιστηριζῶν παρεθείσας καρδίας, ἐπηρείαις τοῦ πολεμήτορος, καὶ φωταγωγῶν εἰς Θεοῦ κατανόησιν.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Σὲ ὁ Δαυΐδ, προδιέγραψεν ὄρος τετυρωμένον, ὄρος τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ὄρος πῖον· ἐν σοὶ γὰρ Κόρη ἐγνωρίσθησαν τούτου, αἱ πορεῖαι σάρκα πτωχέυσαντος, καὶ πρὸς τὸ ἀρχαῖον ἡμᾶς ἐπανάξαντος.

Ωιδὴ στ΄. Ὁ ἀναστάσιμος.
Ἦχος βαρῦς. Ὁ εἰρμός.

Ναυτιῶν τῷ σάλῳ, τῶν βιωτικῶν μελημάτων, συμπλόις ποντούμενος ἀμαρτίαις, καὶ ψυχοφθόρῳ θηρὶ προσριπτούμενος, ὡς ὁ Ἰωῆς Χριστὲ βοῶ σοι· Ἐκ θανατηφόρου με βυθοῦ ἀνάγαγε.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ἐμνημόνευόν σου, αἱ κατακλεισθεῖσαι τῷ ἄδῃ, ψυχαὶ καὶ ἐκλείπουσαι τῶν δικαίων, καὶ παρὰ σοῦ σωτηρίαν προσήχοντο· ἦν διὰ

Σταυροῦ Χριστὲ παρέσχες, τοῖς καταχθονίοις ἐπιβάς ὡς εὐσπλαγχνος.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Πρὸς τὸν ἔμψυχόν σου, καὶ ἀχειροποίητον δόμον, λυθέντα παθήμασιν ἐπιβλέψαι, πάλιν χορὸς Ἀποστόλων ἀπήλπισεν· ἀλλ' ὑπὲρ ἐλπίδα προσκυνήσας, ἀνεγυγερμένον πανταχοῦ ἐκήρυξε.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τοῦ ἀφράστου τόκου, σοῦ τῆς παναμώμου τὸν τρόπον, Παρθένε θεόνυμφε τοῦ δι' ἡμᾶς, τίς ἐρμηνεῦσαι ἀνθρώπων δυνήσεται; ὅτι ὁ Θεὸς ἀπεριγράπτως, Λόγος ἐνωθεὶς σοὶ σὰρξ ἐκ σοῦ ἐγένετο.

Τῶν Ἀποστόλων. Ωιδὴ ζ΄.
Ἦχος β΄. Πρὸς Κύριον ἐκ κήτους.

Στίχ. Απόστολοι τοῦ Χριστοῦ,
πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὑψούμενοι πρὸς Κύριον καθαραῖς συννεύσεσι, τοὺς κατανεύσαντας, ἀπωλείας πρὸς τὰ βάραθρα, εἰλκύσατε σοφοί, ὕψος πρὸς οὐράνιον, ὑψηλῆς θεωρίας καὶ πράξεως.

Στίχ. Απόστολοι τοῦ Χριστοῦ,
πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μονάδα μὲν οὐσία χαρακτηρῶσι Τριάδα δέ, θεομακάριστοι, ἐν τοῖς πέρασι κηρύξαντες, πολύθεον ἀχλύν, παντελῶς ἐλύσατε, καὶ φωστήρες ψυχῶν ἀνεδείχθητε.

Δόξα.

Νευρώσας σου Χριστὸς τὸν λογισμὸν Κρήσκη πάνσοφε, τῆς ἐν Γαλλίᾳ σε, Καρχηδόνας Ἀρχιποίμενα, ὡς τούτου μαθητὴν, εὐσεβῶς ἀπέδειξε, πλανωμένοις τὴν τρίβον δεικνύοντα.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ὠραίαν σε κάλλει ὁ Ποιητὴς εὐράμενος, ἐν σοὶ ἐσκήνωσε, καὶ ὠραῖος ὑπὲρ ἅπαντας, υἱοὺς τῶν γηγενῶν, ὥφθη σωματούμενος, Παναγία Παρθένε πανύμνητε.

Ωιδὴ ζ´. Ὁ ἀναστάσιμος.

Ἦχος βαρὺς. Ὁ εἰρμός.

Κάμινον παῖδες, πυρίφλεκτον πάλαι, δροσοβολοῦσαν ὑπέδειξαν, ἓνα Θεὸν ἀνυμνοῦντες καὶ λέγοντες· Ὁ ὑπερυψούμενος, τῶν πατέρων Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Εὐλῶ νεκροῦται, Ἀδὰμ ἐκουσίως, παρακοῆν ἐργασάμενος, ὑπακοῇ δὲ Χριστοῦ ἀναπέπλασται· δι´ ἐμὲ σταυροῦται γάρ, ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ ὁ ὑπερένδοξος.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Σὲ ἀναστάντα, Χριστὲ ἐκ τοῦ τάφου, ἢ κτίσις πᾶσα ἀνύμνησε· σὺ γὰρ ζωὴν τοῖς ἐν ᾄδι ἐξήνησας, τοῖς νεκροῖς ἀνάστασιν, τοῖς ἐν σκότει τὸ φῶς ὁ Ὑπερένδοξος.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Χαῖρε θυγάτηρ, Ἀδὰμ τοῦ φθαρέντος· χαῖρε ἡ μόνη θεόνυμφος· χαῖρε δι´ ἧς ἡ φθορὰ ἐξωστράκισται, ἢ Θεὸν κυήσασα· ὃν δυσώπει Ἀγνή σωθῆναι πάντας ἡμᾶς.

Τῶν Ἀποστόλων. Ωιδὴ ζ´.

Ἦχος β´. Ρῆτορες ἀνεδείχθησαν.

Στίχ. Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὰ σκεύη τὰ χωρήσαντα, πᾶσαν τοῦ Παρακλήτου τὴν χάριν, καὶ τοὺς δοχεῖα τῆς πλάνης γεγεννημένους, ἀποτελέσαντα δεκτικούς Θεῶ, Σίλαν καὶ Σιλουανόν, ὑμνήσωμεν ἐνθέως.

Στίχ. Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Οὐκ ἔστιν ἰκανός τις ἐπαινεῖν, Ἐπαινετὸν τὸν θαυμαστόν· συνεμορφώθη γὰρ Χριστῶ, τὰ δι´ αὐτὸν ὑποστάς παθήματα, βασιλείας τε συμμετέσχε τῆς αὐτοῦ, καλῶς ἠγωνισμένος.

Δόξα.

Ὑμνεῖσθω Κρήσκης ἄσμασι, θείοις ὁ κεκρυμμένος τὰς ὁδοὺς, τὰς τοῦ Χριστοῦ ὑποδείξας, καὶ κατακρίνας ἐν τῇ σαρκὶ αὐτοῦ, τὴν κατὰ κριτον ἁμαρτίαν, καὶ πολλοὺς ἀκατακρίτους δείξας.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Λῦσόν μου τὰς σειρὰς τῶν πταισμάτων, τῇ μεσιτείᾳ σου Ἀγνή, καὶ τῇ ἀγάπῃ τελείως τοῦ ἀγαθοῦ Υἱοῦ σου πρόσδεσον, μακρυνόμενον καθ´ ἐκάστην ἐξ αὐτοῦ, δι´ ἡδονῶν ἀτόπων.

Ωιδὴ η´. Ὁ ἀναστάσιμος.

Ἦχος βαρὺς. Ὁ εἰρμός.

Ἄφλεκτος πυρί, ἐν Σινᾷ προσομιλοῦσα, βᾶτος Θεὸν ἐγνώρισε, τῷ βραδυγλώσσῳ καὶ δυσήχῳ Μωϋσῆ· καὶ παιδάς ζῆλος Θεοῦ, τρεῖς ἀναλώτους τῷ πυρί, ὑμνωδοὺς ἔδειξε· Πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ἄχραντος Ἀμνός, λογικὸς ὑπὲρ τοῦ κόσμου, σφραγιασθεὶς κατέπαυσε, τὰ κατὰ νόμον προσφερόμενα, καθάρας τοῦτον χωρὶς, παραπτωμάτων ὡς Θεός, τὸν ἀεὶ κράζοντα. Πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ἄφθαρτος οὐκ οὔσα, πρὸ πάθους ἢ ληφθεῖσα, ὑπὸ τοῦ Κτίστου σὰρξ ἡμῶν, μετὰ τὸ πάθος καὶ τὴν ἔγερσιν, ἀπρόσιτος τῇ φθορᾷ, κατεσκευάσθη καὶ θνητούς, καινουργεῖ κράζοντας· Πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σοῦ τὸ καθαρὸν, καὶ πανάμωμον Παρθένε, τὸ ῥυπαρὸν καὶ ἔμμυσον, τῆς οἰκουμένης ἀπεκάθηρε, καὶ γέγονας τῆς ἡμῶν, πρὸς τὸν Θεὸν καταλλαγῆς, αἰτία Πάναγνε· πάντες δι-

ὁ σε Θεοτόκε, Παρθένε εὐλογοῦμεν, καὶ ὑπερουψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τῶν Αποστόλων. Ωιδὴ η΄.

Ἦχος β΄. Τῷ δόγματι τῷ τυραννικῷ.

Στίχ. Απόστολοι τοῦ Χριστοῦ,
πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Οὐκ ἔδωκαν ὕπνον ὀφθαλμοῖς, οἱ ἄγρυπνοι τοῦ Λόγου ὑπηρεταί, ἕως οὗ ὕπνου βαρέος, πιστοὺς πλάνης ἐλυτρώσαντο, καὶ φωτὸς ἡμέρας, υἱοὺς ἐναπέδειξαν.

Στίχ. Απόστολοι τοῦ Χριστοῦ,
πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Γενόμενοι ἄρμα τοῦ Θεοῦ, ἐκτήσασθε αὐτὸν ἡνιοχοῦντα, πρὸς ἐπουράνιον νύσσαν, ὑμᾶς Απόστολοι ἔνδοξοι, καὶ τὰ ἄρματα τῆς πλάνης συντρίβοντα.

Στίχ. Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν
καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, τὸν Κύριον
ὑμνοῦμεν καὶ ὑπερουψοῦμεν
αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὁ πάνσοφος Σίλας ὡς Χριστοῦ, διάκονος ἀξίως ἐπαινείσθω, καὶ σὺν αὐτῷ δοξαζέσθω, πιστῶς Κρήσκης καὶ Ἀνδρόνικος, οἱ φωστήρες οἱ πάντα, τὰ ἔθνη φωτίσαντες.

Καὶ νῦν. **Τριαδικόν.**

Ὑμνήσωμεν τὴν ζωαρχικὴν, Τριάδα χαρακτηρησι τρισσομένην, γνωριζομένην δὲ φύσει, μιᾶ καὶ ψάλλοντες εἵπωμεν· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ωιδὴ θ΄. Ὁ ἀναστάσιμος.

Ἦχος βαρῦς. Ὁ εἰρμός.

Μὴ τῆς φθορᾶς διαπείρα κυφορήσασα, καὶ παντεχνήμονι Λόγω σάρκα δανείσασα, Μητερ ἀπείρανδρε, Παρθένε Θεοτόκε, δοχεῖον τοῦ ἀστέκτου, χωρίον τοῦ ἀπείρου, Πλαστοουργοῦ σου σὲ μεγαλύνομεν.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Οἱ τῇ θεότητι πάθη προσεφαρμόζοντες, ἐπιστομίζεσθε πάντες ἀλλοτριόφρονες· Κύριον δόξης γάρ, σαρκὶ ἐσταυρωμένον, ἀσταύρω-

τον δὲ φύσει, τῇ θείᾳ ὡς ἐν δύο, ἓνα φύσει μεγαλύνομεν.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Οἱ τῶν σωμάτων τὴν ἔγερσιν ἀθετήσαντες, πρὸς τὸ Χριστοῦ πορευθέντες μνημα διδάχθητε, ὅτι νενέκρωται, καὶ ἐγήγερται πάλιν, ἡ σὰρξ τοῦ Ζωοδότου, εἰς πίστωσιν ἐσχάτης, ἀναστάσεως ἣν ἐλπίζομεν.

Τριαδικόν.

Στίχ. Ἁγία Τριάς, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Οὐ θεοτήτων Τριάδα ἀλλ' ὑποστάσεων, οὐδὲ μονάδα προσώπων ἀλλὰ θεότητος, σέβοντες τέμνομεν, τοὺς ταύτην διαιροῦντας, συγγέομεν δὲ πάλιν, τοὺς σύγχυσιν τολμῶντας, κατὰ ταύτης ἣν μεγαλύνομεν.

Τῶν Αποστόλων. Ωιδὴ θ΄.

Ἦχος β΄. Ἡ τὸν πρὸ ἡλίου.

Στίχ. Απόστολοι τοῦ Χριστοῦ,
πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἰατροὶ ψυχῶν τε σωμάτων τε, γεγόνατε σωτήριοι, πνευματικοῖς φαρμάκοις ἐκκαθαίροντες, τοὺς νοσοῦντας καὶ ὑγιεῖς, δεικνῦντες ἀμφοτέροθεν, θεοφεγγεῖς Απόστολοι ὅθεν ἀξίως μακαρίζεσθε.

Στίχ. Απόστολοι τοῦ Χριστοῦ,
πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὠφθητε τῇ ζέσει τοῦ Πνεύματος, ἀνάπτοντες ὡς ἄνθρακες, καὶ τὸν κρυμὸν τῆς πλάνης διελύσατε, καὶ καρδίας τὰς πηγνυμένας, πίστει κατεθάψατε, καὶ πρὸς τὸ ἔαρ πάνσοφοι, τῆς σωτηρίας ὠδηγήσατε.

Στίχ. Απόστολοι τοῦ Χριστοῦ,
πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Στησώμεθα χορείαν ἐν οἴκῳ, τοῦ Θεοῦ ἡμῶν δοξαζόντες, Σιλουανὸν καὶ Σίλαν καὶ Ἀνδρόνικον, καὶ τὸν μέγαν Ἐπαινετόν, καὶ Κρήσκεντα τὸν πάνσοφον, ὡς ἀληθείας κήρυκας, καὶ πρεσβευτὰς ἡμῶν ὑπάρχοντας.

Δόξα.

Ἡ ἀγιωτάτη καὶ πλήρης, χαρισμάτων θείου Πνεύματος, καὶ ἱερὰ καὶ ὄντως ἀξιέπαινος, ὑμῶν μνήμη θεουργικαῖς, ἀκτῖσι καταυγάζουσα, τῶν εὐσεβῶν τὸ πλήρωμα, ὑμνεῖν ὑμᾶς σοφοὶ προτρέπεται.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Φεῖσαί μου ὁ μέλλων ἐν δόξῃ, πάλιν ἔρχεσθαι Θεότητος, κρῖναι τὴν οἰκουμένην παντοδύναμε, ἰκεσίαις τῆς ἀπειράνδρως Δέσποτα τεκούσης σε· καὶ μὴ εἰς πῦρ ἐκπέμψης με, κατεγνωσμένον ἀμαρτήμασιν.

* * * * *